

TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK 2012

Letní tábor Jamamb a 2. oddílů
Kvíčalka 2012

1. A te réhradice
2. Zvoník
3. Batalion
4. Cikánská písnička
5. Carpe diem
6. Sen
7. Rána v trávě
8. Hej člověče boží
9. František
10. Hejkal
11. Little Big Horn
12. Hlídač krav
13. Jdem zpátky do lesů
14. Panenka
15. Píseň zhrzeného trampa
16. Morituri te salutant
17. Nezacházej, slunce
18. Tři kříže
19. Sbohem galánečko
20. Veď mě dál, cesto má
21. Když mě brali za vojáka
22. Proměny
23. Jdou po mně, jdou
24. Anděl
25. Kdyby tady byla taková panenka
26. Barbora píše z tábora
27. Dokud se zpívá
28. Kometa
29. První signální
30. Nad stádem koní
31. Hruška
32. Mezi horami
33. Ukolébavka pro Kubu a Lenku
34. Malování
35. Hvězdář
36. Musíš jít dál
37. Až mě budeš chtít
38. Už to nenapravím
39. Nagasaki Hirošima
40. Amazonka
41. Na Kolena
42. Kluziště
43. Marie

1. Je den. Tak pojd' Marie ven. Budeme žít. A házet šutry do oken. Je dva. Necháme doma trucovat. Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnučovat. Jémine. Všechno zlý jednou pomine. Tak Marie. Co ti je?

2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit. A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

3. Je to jed. Mazat si kolem huby med. A neslyšet. Jak se ti bortí svět. Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony. Jako loni. Slyším kostelní zvony znít. A to mě zabije. A to mě zabije. A to mě zabije. Jistojistě.

R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím. Život vdechovat. Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím. Život vdechovat.

5. C E F G

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.

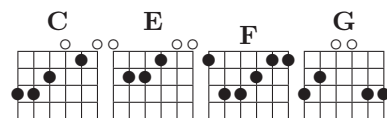
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.

Jen prosté. Spříznění duší. Aníž by kdokoli.

Cokoli tušil. na na na na na na na na na na na

R: Já mám Marie rád...

C E F G

Písničky

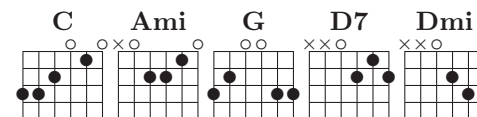
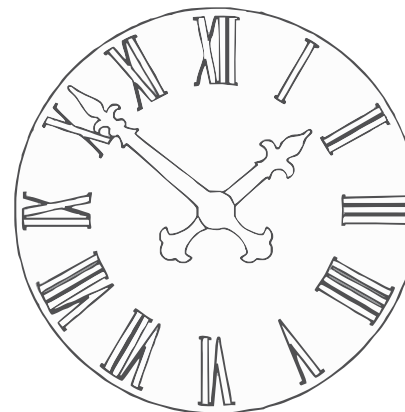
1 A té réhradice

1. A te Réhradice na pěkný rovině,
teče tam voděnka dolů po dědině,
je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz mně, má milá, proč tvý oči plá - čó,
tak smutně, žalostně.

3. Pláčó, one pláčó, šuhajo vo tebe,
že zme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

4. Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
musijó zaplakat šohajovi kvůli,
šohajovi kvůli.

2 Zvoník

1. Nahore na věží houpá se zvon a za ním je právě on,
zvoník u Matky Boží, Quasimodo z Notre-Dame.

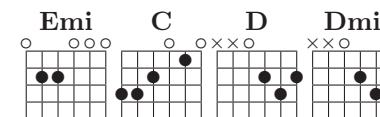
R: Olovo, olovo, olovo na lidi dal Quasimodo z Notre-Dame. Trámy a kameny, trámy a kameny jen z okna ven dolů dal. Chytli ho, byli ho, mlátili, mučili jen proto, že chtěl žít a milovat, už se nemoh dívat na tu zlobu lidí. Říkal si pro sebe, proč nejsi z kamene, Esmeraldo, ty krásná jediná, dalas mu pít.

2. Pak lano do ruky vzal a s ním zvony rozhoupal, zvony, ty krásné zvony ze všeho nejmíviloval.

R: Olovo...

3. Nahore na věží houpá se zvon a pod ním je právě on, byl zvoník, zvoník z povolání a měl jen jedno velikánské přání.

R: Olovo...

1. Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří. Víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

2. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dáva, ostruhami do slabin koně poh - ání.

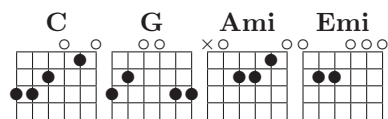
Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva, do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku, zítřka do Burgund batalion zamíří. -

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku, díky, díky vám královští verbíři. -

3. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť, na polštáři z kopretin budou věčně spát. Neplač sladká Marion, verbíři nového chlapce přivedou ti, za královský hermélín padne každý rád.

R: Víno na kuráž. . .

1. Táto, táto, já už vím, kde můj milý přespává, hned se za ním vypravím, je to duše toula - va.

R: Naj-na- nananá. . .

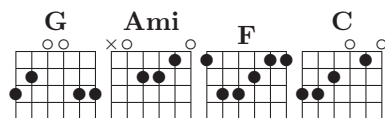
2. Táto, táto, musím jít, ale věc je nemilá, co na sebe co si vzít, abych se mu líbila.

R: Naj-na- nananá. . .

3. Táto, táto, když mi dáš, náušnice ze zlata, vrátím se mé slovo máš, co nevěsta bohatá.

R: Naj-na- nananá. . .

4. Táto, táto, když mi dáš, šaty samé hedvábí, vrátím se mé slovo máš, já ho zpátky přivábím.

1. Táhněte do háje - všichni pryč Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč Jak si tu můžete takhle žrát? Ztratil jsem holku, co jí mám rád...

2. Napravo, nalevo nebudu mít klid Dala mi najevo, že mě nechce mít Zbítej a špinavej, tancuju sám Váš pohled káravej už dávno znám

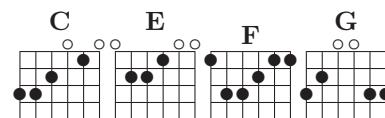
3. Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé (×3) Je to tak a vaše saka vám posere pták

4. Cigáro do koutku si klidně dám. Tuhletu pochoutku vychutnám sám. Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap. Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen: Na kolena, na kolena ...

Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena

Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

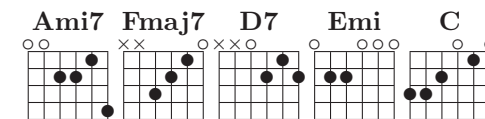
1. Strejček kovář chytíl kleště, uštíp z noční oblo - hy, jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy, nejdřív ale chytíl slinu, tak šáh' kamsi pro pivo, pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají, tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R: Zatím tři bílé...

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

1. tramvají dvojkou jezdíval jsem do
 Židenic
 z takový lásky většinou nezbyde nic
 z takový lásky jsou kruhy pod očima
 a dvě spálený srdce Nagasaki
 Hirošima

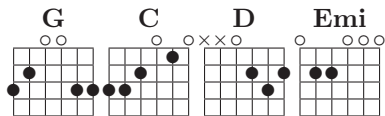
2. jsou jistý věci co bych tesal do kamene,
 tam kde je láska tam je všechno dovolené, a
 tam kde není tam mě to nezajímá, jó dvě
 spálený srdce Nagasaki Hirošima

3. já nejsem svatej ani ty nejsi svatá, jablka z
 ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála
 když mi někdy byla zima, jó dvě spálený srdce
 Nagasaki Hirošima

4. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic, z
 takový lásky většinou nezbyde nic, z takový
 lásky jsou kruhy pod očima

R: a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

(×4)

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej
 svět, čas je vzal a nechal rány, starší jsme
 jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malé, ale život utíkal, už
 na táto slyší jinej, i když si tak neříká.

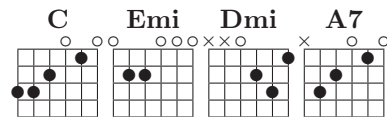
R: Nebe modrý zrcadlí se v řece která
 všechno ví, stejnou barvou jakou měly
 tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát co tě znali, všude kde jsem s
 tebou byl, Amazonka říkali a já hrdě
 přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
 vedli k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem
 myslela, vadil možná trampský šátek, nosit dál
 ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku, samá děčka, samej
 krám já si přál jen abys byla
 pořád stejná přísahám. (×2)

1. Nadešel asi poslední den, podívej celá
 planeta blázní a já neuroním ani slzu pro
 ni jenom zamknu dům. Půjdu po kolejších
 až na konečnou, hle jak mám krok
 vojensky rázný a nezastavím ani
 na červenou natruc předpisům.

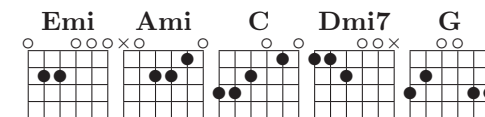
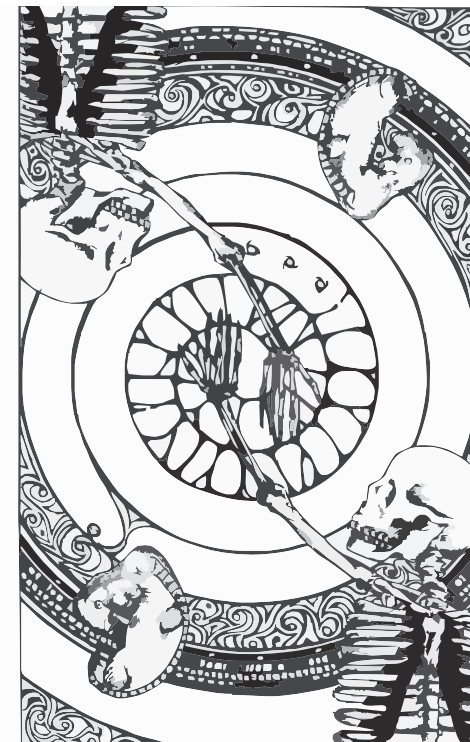
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš si říkat
 klidně co chceš, zbylo tak málo slov, tak
 málo vět co nelžou.

2. Už si nebudem hrát na romány, setři růž
 nikdo nás nenatáčí, je poslední den a zbyla
 nám jen miska cukroví. Ať všechny hospody
 dnes doženou plán, ať se z posledního pije a
 tančí, já nebudu pít, nechám naplno znít
 všechno, co v hlavě mám.

R: Tak tady mě...

3. Žádný slib, z těch co jsem ti dal nejde
 vyplnit a nejde vzít zpátky, tak ať točí se svět
 mladší o deset let na desce Jethro Tull. Ať
 platí alespoň dnes, co dřív jsem Ti lhal carpe
 diem – život je krátký, v tvých očích je klid, já
 nemám chuť snít, co by bylo dál.

R: Tak tady mě...

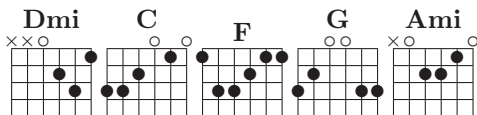
1. Stíny dnů a snů se k obratníku stáčí,
ruce snů černej se snaží zakrýt oči,
světlo tvých prozradí, proč já vím,
s novým dnem, že se zas navrátí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme,
stíny tvý duše rozplynou se v šeru,
ve vlnách opouští po hladinách mizí,
a měsíc nový stíny vyplaší.

R: Proud motýlů unáší strach,
na listy sedá hvězdném prach,
proletí ohněm a mizí stále dál,
neslyšný kroky stepujou,
v nebeským rytmu swingujou,
že se ráno, že se ráno vytratí.

3. Stíny dnů a snů vyrostou a zmizí,
nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy,
všechno ví, z povzdálí řídí naše kroky,
a měsíc nový stíny vyplaší.

R: Proud motýlů unáší strach...

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v
trávě, že se lidi mají rádi, doufal, a
procitli - právě. Každý ráno dlouze
zíval, utřel čelo do rukávu a při chůzi
tělem sem tam kýval, před sebou sta
sáhů.

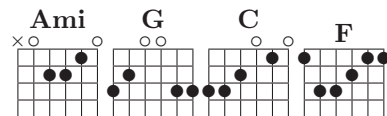
1. Poznal Morávěnkou krásnou a vínečko
ze zlata, v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.

R: Každý ráno...

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat.
By mu řekla, proč, holečku, musíš světem
chodívat.

3. Studánečka promluvila: „To ses musel
nachodit, abych já Ti pravdu řekla, měl ses
jindy narodit.“

R: Každý ráno...

R: Vap - tada dap...

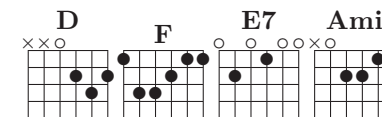
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo
štěstí. Ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji
dávno nestál. V devět hodin dvacet pět jako
bych dostal pěstí. Já za hodinu na náměstí
měl jsem stát. Ale v jiným městě.

2. Tvá zpáva zněla prostě a byla tak krátká.
Že stavíš se jen na skok, že nechalas mi
vrátka, zadní otevřená, zadní otevřená. Já
naposled tě viděl když ti bylo dvacet. A to jsi
tenkrát řekla, že už se nechceš vracet. Že jsi
unavená, ze mě unavená.
R: vap tada dap...

3. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se
že dlouho. Snad může za to vinný sklep, že
člověk často sleví. Já čekala jsem hlavu jako
střep s podvědomou touhou. Já čekala jsem
dobu dlouhou víc než dost. Kolik přesně nevím

4. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já
dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase.
Láska nerezaví, láska nerezaví. Ten dopis co
jsem psala byl dozajista hloupý, byl odměřený
moc, na vlídný slovo skoupý, už to
nenapravím, už to nenapravím.

R: vap tada dap...

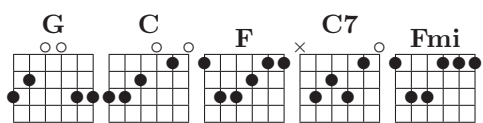
1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít,
jít dál, a - když občas šlápneš do louží,
musíš jít, jít dál, když už nemáš střechu nad
hlavou a jenom kapsu děravou, mus - íš
j - ít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít,
jít dál, jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš
jít, jít dál, jenom na sebe se spoléhej, štěstí u
druhých nehledej, musíš jít, jít, cíl tvůj je ze
dne na den blíž.

3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít,
jít dál, a když ruce do klína pokládáš, musíš
jít, jít dál, jenom nevěš hlavu, to chce klid,
uvidíš, zas bude líp, musíš jít, jít, cíl tvůj je ze
dne na den blíž.

4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít
dál, anebo když máš spoustu nesnází, musíš
jít, jít dál, jen lidem zlým se vyhýbej, názor
svůj si uhlídej, musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne
na den blíž.

5. -> 1. + musíš jít, jít dál ....

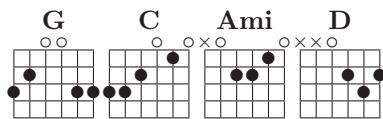

1. Až mě budeš chtít já budu mít co žádný
nemá. Až mě budeš chtít jedenkrát. Až
se budem znát budem se ptát co nás dva
čeká Až se budem znát jedenkrát.

R: Budem chtít lásku na sto let Za ní jít a
znát jí nazpaměť Co může být víc, než mít
někoho Grád Najdem svůj ostrov pokladu
Na něm já s tebou zůstanu Co mu že být víc
než mít někoho rád

2. Až se budem brát bude znít, chór všech
zvonů světa. Až se budem brát Jedenkrát. Až
pak budem chtít. Budeme mít co žádný nemá,
Až svět kolem nás. Jedenkrát.

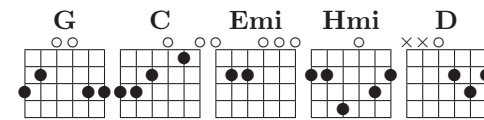
R: Budem chtít... (×3)

1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko,
Emi a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami jmenoval se František Dobrota.
G František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
Emi měl hodně dětí a jednu starou babičku,
Ami která když umírala, tak mu řekla: „Františku,
Ami teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.“
C Balabambam balabambam (×3)
Ami a kolem rybníka na husto nasázet topoly.

2. František udělal všechno, co mu řekla
(balabambam 2x), a po snídani poslal děti do
školy, žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k
rybníku, vykopal díry a zasadil topoly.

3. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františku babičku.

1. Hej člověče boží, zahodil jsi boty,
Ami jakpak bez nich půjdeš dál,
F touhletou dobou sněží,
C nehřeje Tě slunce, mám o Tebe strach.

2. Hej člověče boží, zahodil jsi kabát, jakpak
bez něj půjdeš, pár dní před Vánoci, nehřeje
Tě slunce, mám o Tebe strach.

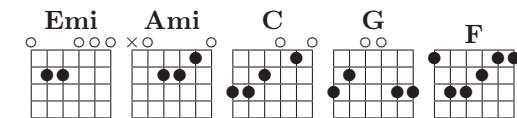
3. Hej člověče boží, zahodil jsi peníze, jakpak
bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba, nedají
Ti najíst, mám o Tebe strach.

4. Hej člověče boží, zahodil jsi dřevo, jakpak
chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o Tebe strach

5. Hej člověče boží, koho si to vedeš, dívka
zatoulaná, bez halíře v kapse, cizí dítě porodí,
mám o Tebe strach.

6. Hej člověče boží, zahodil jsi boty,
..... (= 1. sloka)

Hej člověče boží.

10 Hejkal

1. **Ami** Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj S.O.S.

Ami Utichá až u potoka pod strání,
Dmi Ami E Ami jó, takovýhle řvaní by nesnes ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami žhavý rudý voči a drápy krvavý,
F E kosti chřestěj v rytmu kastanět,

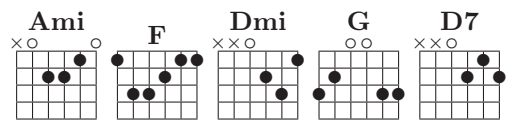
Dmi Ami Dmi Ami strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
F E Ami tak to je hejkal, na to vemte jed.

R: **C F C** Že u nás hej, hej, hejkal straší v lese,
D7 G jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít.

C F C Jeho hej, hej, hejkání se nese,
F C F C každěj se strachy třese, k ohni nesese
F C G se, neboť za budou v lese zase hejkal
C E začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří, ten může
 u nás přespat až se zastaví, nevystrčí špičku
 nosu ze dveří, a bude jásat, že se dožil rána ve
 zdraví. Jenom kalný voči a rysy strhaný,
 kalhoty si bude muset prát. A děs a hrůza v
 hlase, jó, to mu zůstane, až to Tobě bude
 povídat.

R: Že u nás hej...

11 Little Big Horn

1. **Ami** Tam, kde leží Little Big Horn je indiánská
 zem, tam přijíždí generál Custer se **Dmi** svým

praporem, **Ami** modrý kabáty jezdců,
Dmi Ami stíny dlouhejch karabin a z

indiánskejch signálů po nebi letí **A** dým.

R: **A** Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci
E A sen, pod sedmou kavalérií jak krví rudne zem.

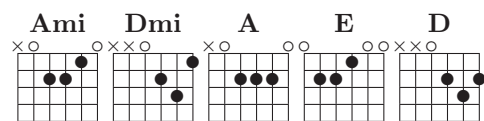
A7 Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj
D E A zná, proč Custer neposlouchá ta slova
Ami varovná.

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií,
 táhne generál Custer s sedmou kavalérií,
 marně mu stopař Bridger radí: „Zpátky povel
 dej! Jedinou možnost ještě máš, život si
 zachovej!“

R: Říkal to Jim Bridger...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti
 stín. Padají jezdcí z koní výstřely z karabin,
 límce modrých kabátů barví krev červená,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger...

35 Hvězdář

1. **D A** Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve
 vlastním **Emi** stínu. Každá další **Cmaj7** vina, odkrývá
Ami mojí vinu.

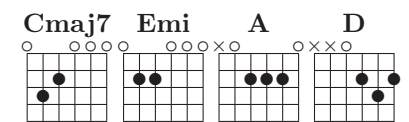
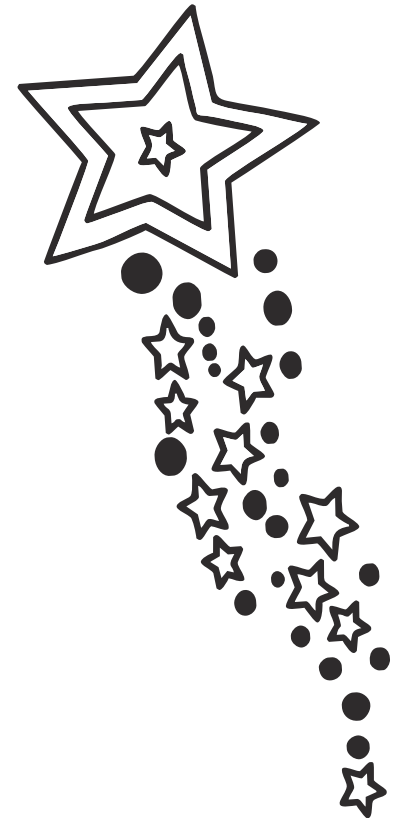
Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním
 stínu. Každá další vina odkrývá **Ami** mojí vinu.
 Ve vinu dávno nic nehledám, (dávno nic)
 nehledám. (×2)

R: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech
 pro nemocné, prosit je zvláštní pocit, jen ať je
 den noc ne. (×2)
 Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic)
 nečekám. (×2)

2. **D A Emi Cmaj7**

3. Na chodbách v bludných kružích zářivka
 vyhasíná, já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
 Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš, s
 nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
 Ve vinu dávno nic nehledám (dávno nic)
 nehledám. (×2)

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš. Od vlků
 odraná hvězdáře Giordána... (×3)
 ...opouštíš.

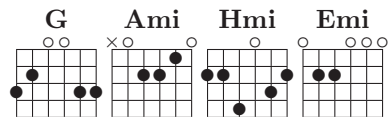

1. Den už se sešeril, už jste si dost
 užili, tak hajdy do perin,
 a ne, abyste tam moc
 řádili, zítra je taky den, slunko mi to
 dneska slíbilo, přejme si hezký sen,
 a kéž by se nám to splnilo,
 na na na ..., aby hůř nebylo, to
 by nám stačilo.

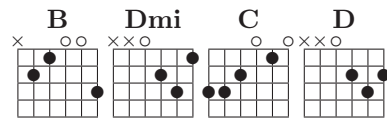
R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
 hajduly dajdy, každý svou perinu najdi,
 hajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
 zítra, dřív než slunce začne hřát ..., dobrou
 noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá
 buch-buchy, nebojte, já spím na dosah, když
 mě zavoláte, zbiju zlé duchy, zítra je taky den,
 slunko mi to dneska slíbilo, přejme si hezký
 sen, a kéž by se nám to splnilo, na na na ...,
 aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

R: Hajduly,...

1. Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiminý,
 jak v kleci máš se pro nevinný minoci dlouhý
 jsou plný touhy a milásky nás
 dvou Všechno hezký miza sebou mám,
 můžu si za to misám, v hlavě hlavolam,
 Dmi B C Dmi jen táta a máma jsou s náma, napořád s
 náma To je to tvoje malování vzdušnejch
 zámků, malování po zdech holejma rukama tě
 nezachrání, už máš na kahánku, nezachrání,
 už jsi na zádech, je to miza náma, ty čteš
 poslední stránku, za náma, na zádech,
 za náma, už máš na kahánku,
 mezi náma, mi taky midošel midech.....
 Znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci
 máš se, pro nevinný noci dlouhý jsou plný
 touhy a lásky nás tří.

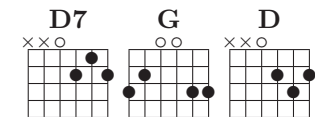
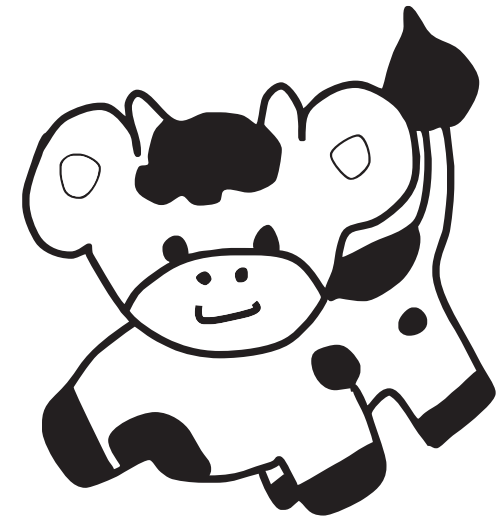

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši, dobře se
 uč a jez chytrou kaši, až jednou vyrosteš,
 budeš doktorem práv.
 2. Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere
 velký peníze a škrábe se v uchu, já jim na to
 řek, chci být hlídačem krav.
 R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst
 kaštany, mýt se v lavoře, od rána po celý den
 zpívat si jen, zpívat si: Pam, pam, pa dam
 pampadadá :/ pam pa da da dam, pa da
 dam.
 3. K Vánocům mi kupovali hromady knih, co
 jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem v nich,
 nikde jsme se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
 Ptal jsem se starších, ptal jsem se všech,
 každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý
 se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R: Já chci mít...

4. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé
 věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi
 velmi smutno, lehnu do mokré trávy. S
 nohama křížem a rukama za hlavou, koukám
 nahoru na oblohu modravou, kde se mezi
 mraky honí moje strakaté krávy.

R: Já chci mít...

13 Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
 kookám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

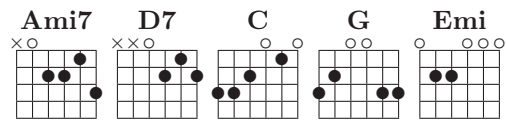
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už
 místa, prej něco se chystá, ó,
 z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do
 lesů, za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi
 vlastní cestou a to se dneska nenosí, i pes,
 kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím zdálky, jak máváš na mě
 korunou, jestli nám to bude stačit, zatleskáme
 na druhou. Zabalíme všechny, co si dávaj
 rande za branou, v ráji není místa, možná v
 pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

14 Panenka

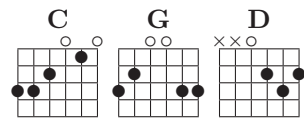
Robert Křesťan

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
 snad houf bílých holubic nebo jen žal?
 Tak skončil tenprvý den, zmáčený krví,
 ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná, dámo
 uplakaná, otevři oči, tahloupá nockončí a mír
 jemezi náma.

2. Už si oblékni i řetízek zlatý a umyj se,
 půjdeme na karneval. A na bílou kůži ti napíšu
 tuší, že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R: Otevři oči...

31 Hruška

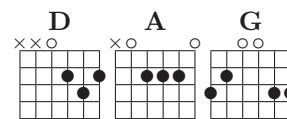
Čechomor

1. Stojí hruška v širém poli vršek se jí
 zelená
 Pod ní se pase kůň vraný pase ho má milá

2. Proč má milá dnes pasete z večera do rána
 Kam můj milý pojedete já pojedu s váma

3.
 G _ D _ G _ C _ D
 G _ C _ D _ G _ D _ G (x2)

4. O já pojedu daleko přes vody hluboké
 Kéž bych byl nikdy nepoznal panny
 černooké (x2)

32 Mezi horami

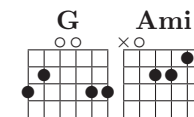
Čechomor / Lidová

1. Mezi horami lipka zel-ená
 (x2)
 Zabili Janka, Janička, Janka místo jele
 na (x2)

2. Keď ho zabili, zamordovali. Na jeho hrobě.
 Na jeho hrobě. Kříž postavili.

3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný, Zde leží Janík,
 Janiček, Janík. Zamordovaný.

4. Tu šla Anička. Plakat Janička. Hned na
 hrob padla. A viac nevstala. Dobrá Anička.

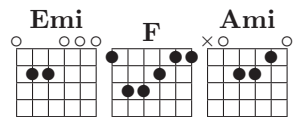

G Emi F
1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou
provždy dost, C právem se Emi mi budeš A tiše
smát. C Emi
jak omluvit si svoji slabost,
F C Emi Ami
nenávisť a zlost, když za všechno si můžu
A
vlastně sám.

Dmi F
R: Za spoustu dní možná spoustu let, až
C G Dmi
se mi rozední budu ti vyprávět, na první
signální jak jsem F vobletěl svět, jak tě to
G Dmi E
vomámí a nepustí zpět. Jaký si to uděláš
G#mi A H E
- takový to máš, jaký si to uděláš -
t[G#mi]akový [A]to máš .

D F#mi G
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak
D F#mi Hmi
Karel Gott, budu zpívat vampam -
H7 D F#mi
tydapam. Všechna sláva polní tráva ale
G D F#mi
peníz přijde vhod, jak jsem si to
Hmi H7
udělal tak to mám.

Emi G D
Za spoustu dní možná spoustu let, až se
mi rozední budu ti vyprávět, na první
signální jak jsem vobletěl svět, jak tě to
vomámí a nepustí zpět. Jaký si to uděláš
A Emi F
- takový to máš, jaký si to uděláš - takový
to máš.

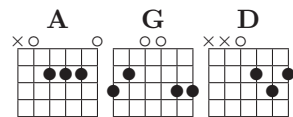
D A Emi G D
R: Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní
a Emi G D
černý vůz vlečou, hou a slzy tečou a já
volám:

Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec
když krade Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví
G C G A
Máme ho rádi. No tak co, (no)tak co,(no) tak
co

1. Vždycky si přál až bude popel i s kytarou,
hou Vodou ať plavou, jen žádný hotel s
křížkem nad hlavou až najdeš místo, kde je
ten pramen A kámen co praská, áá Budeš mít
jisto Patří sem popel a každá láska. No tak
co, (no)tak co,(no) tak co

R: ...a já šeptám. Ty si ten popel kamaráde do
bílé vody vody. Vyhasnul kotel a náhoda je
štěstí od podkovy.

D
Ty si ten popel / Heja hej ....
A Emi
kamaráde / Heja hej ....
D A
do bílé vody vody / Heja hej ....
A
Vyhasnul kotel / Heja hej ....
A Emi
a náhoda je / Heja hej ....
G
štěstí od podkovy / Heja hej ....

C G F C
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně
z pamp, F C G C G
hóhóhó, a neznám písně z pamp,
C G F C
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby
F C G C
tramp, hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každéj ví,
hóhóhó, jen ať to každéj ví, vyloučený z řad
čundráků ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer
libový.

C G Ami F C
R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád
G C G C G
operu, já mám rád jazz (folk), rock, chodím
Ami F C G
po světě bez nože, to prý se nemože to
C C7 F C D7
prý jsem cvok, já jsem nikdy neplul na šífu, a
všem šerifům jsem říkal: "Bane, pane," já
G Ami C
jsem ostuda trampů, já když chlempu, tak
G C
v autokempu.

3. A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný
legrácky, hóhóhó, jen žádný legrácky, jinak
chytneš na bendžo, čestný čundrácký, hóhóhó,
čestný čundrácký."

4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do
cajku, hóhóhó, až dám se do cajku a vodříkám
jim nazpaměť akordy na Vlajku, hóhóhó,
akordy na Vlajku.

R: Já jsem...

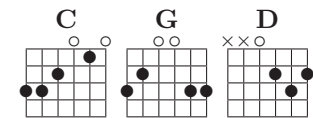
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
hóhóhó, a mám zaracha, na vandr jezdím k
Markětě a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám
si bacha.

6. Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb, zpívám si to svý
"nevadí a zase bude líp," hóhóhó, "a zase bude
líp."

R: Já jsem... + v tempu

7. (Navíc:) A tak je mi do pláče, že nesmím
na vandr, hóhóhó, že nesmím na vandr, a
namísto maskáče nosím skafandr, hóhóhó,
nosím skafandr.

8. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb, zpívám si to svý
"nevadí a zase bude líp," hóhóhó, "a zase bude
líp."

1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlína a
 šedé šmouhy kreslí do vlasů a z
 hvězdných drah má šperk, co kamením
 se spíná
 a pířka touhy z křidel Pegasů. A z
 hvězdných drah má šperk, co kamením se
 spíná a pířka touhy z křidel Pegasů.

2. Cesta je bič bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky v pase staniol.

A z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma dvě
 kehké snítky rudých gladiol (×2)

3. Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.
 Počkejte chvíli, mé oči uviděly tu
 strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante
 mávnou a budu zasvěceni. Morituri te
 salutant. Morituri te salutant.

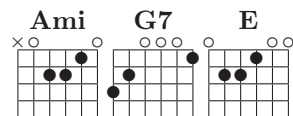
4. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se
 zmítá a písek víří křídlo holubí.

A marš mi hrálů zvuk děl, co uklidnění skýtá a
 zvedá chmíří, které zahubí.(×2)

5. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,

mosazná včelka od vlkodlaka.

Rezavý kvěr, můj brach a sto let stará špína a
 děsně velká bílá oblaka.(×2)

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl
 jsem jí zazpívat, ona mi zmizela, zmizela
 jako laň u lesa v remízku, vočích mi zbylo
 jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až
 příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu
 nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem
 kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: O vodě, o trávě, o lese,
 o smrti, se kterou smířit nejde se,
 o lásce, o zradě, o světě
 a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan
 Kepler roze-psal nebeské zákony, hledal, až
 nalezl v hvězdářských triedrech tajemství,
 která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom
 z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi
 ve strom se spojuje a krev našich nadějí
 vesmírem putuje.

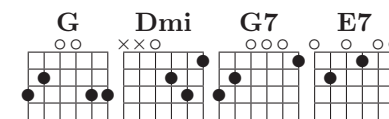
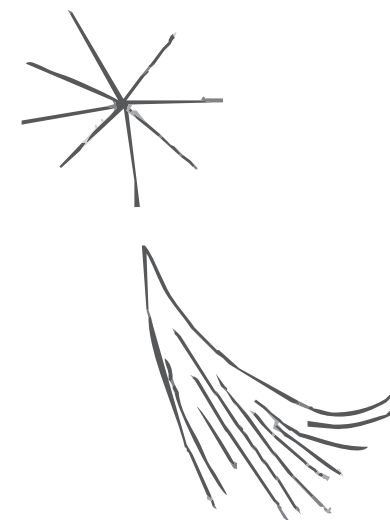
R: Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod
 rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do
 nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne
 vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál
 jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až
 příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu
 nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, ...

... bude to písnička o nás a kometě ...

27 Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

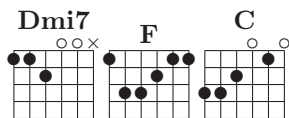
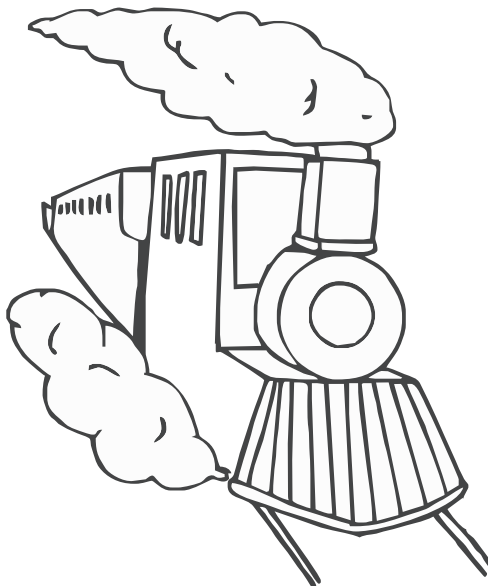
1. Z Těšina vyjíždí vlaky co
čtvrthodinu,
včera jsem nespál a ani dnes
nespočinu,
svatý Medard, můj patron, tůká si na
čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
hóhó.

2. Z Ve stánku koupím si housku a slaně
tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro
písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat
mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel
jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za
oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud
se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil
draze, houpe to, houpe to na housenkové
dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak
dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5. Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste
tam?", a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. (×2)

17 Nezacházej, slunce

Pavel Lohonka Žalman

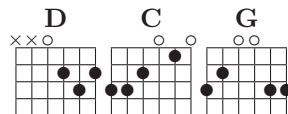
1. Nezacházej, slunce, nezačázej ještě, já
mám potěšení na dalekej cestě, já mám
Hmí Emi G Ami D G
potě - šení na dalek - ej cestě.

2. Já má potěšení mezi hory-doly,
žádněj neuvěří, co je mezi námi. (×2)

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
a ta musí trvat do smrti nejdelší. (×2)

4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
až budou skřivánci o půlnoci zpívat. (×2)

5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. (×2)

18 Tři kříže

Hop Trop

1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám, bílou přídí
Emi G Ami Emi Ami
šalupy my grave míří k útesům který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do
písku poskládal slzy v očích měl a v ruce
Emi Ami Emi Ami
znavený lodní deník co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý
pití a rvačky jen, chřestot nožů při kterým
přejde smích, srdce kámen a jméno Stan.

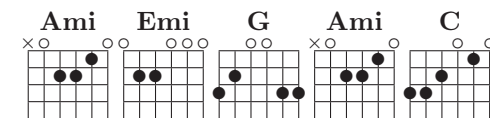
R: Jen tři kříže...

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený, štěkot
psa zněl když jsem se smál, druhej kříž mám a
chrápu pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R: Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Kenny
Rogers těm dvoum život vzal

R: Jen tři kříže...

19 Sbohem galánečko

Fleret

1. Šbohe - m, galánečko, já už musím jí -
ti. Sbohem, - galáneč - ko, já už musím
jí - ti. Kyse - lé víne-čko, kyselé vínečko
C Dmi G7 C Ami G7
podalas' mi k pi - tí.

2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v
pánu.(×2)

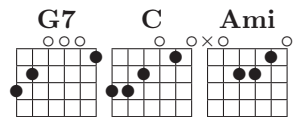
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mi v
džbánu.(×2)

3. Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil.(×2)

eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem
všechno tropil.(×2)

4. Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila.(×2)

to ta moja žizeň, to ta moja žizeň, ta to
zavinila.(×2)

20 Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však
cíl svůj skrývá, někde v dálce každá má
svůj cíl, ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

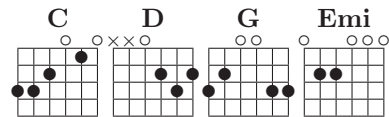
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál,
vždyť i já tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny
znám je, jen ta má mi zbývá, je jak dívky, co
jsem měl tak rád, plná žaru bývá, hned zas
samý chlad.

R: Ved' mě dál...

: Pak na patník poslední napíšu křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
písně své, co mi v kapsách zbydou, dám si
bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R: Ved' mě dál... ++

26 Barbora píše z tábora

Uhlíř, Svěrák

1. Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte, že Vám píše Vaše
dcera Barbora. Strava se nedá jíst, dneska
byl jen zelný list. Polívka studená, co v ní
plavou místo nudlí číslice a písmena.

2. Myslela jsem prostě, že budou různé
soutěže, slíbili bojovku, pak jsme hráli
vybíjendu, na ovce a na schovku. Štefan,
hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí, která je
příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera.

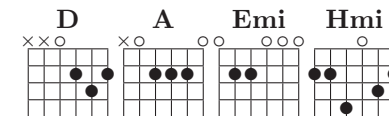
R: Proč jsem se nenarodila o pár let
dřív? Dneska bych krásně chodila se
Štefanem, co říká si Steve. Proč
jste mě prostě neměli o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý, líbej mě, Steve.

3. Závěrem dopisu ještě trochu popisu: ta
bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí. Když běží po lese, všechno
na ní třese se. Užívá make-upu, co na ní ten
Štefan vidí, to já prostě nechápu.

R: Proč jsem se...

4. P.S. je tady ještě: Pošlete dvě tři sta, jsem
bez peněz dočista. Pojedem do Písku, máme v
plánu zastavit se v jitexovém středisku. Když
jsme se koupali, všichni na mě koukali. Je to
tím, že možná v jednodílných plavkách už
jsem už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív?

1. ^C Z rozmlácenýho ^{Ami} kostela ^C v krabici s
^{G7} kusem mýdla ^C přinesl ^{Ami} jsem si anděla,
^C polámali mu ^{G7} křídla, ^C díval se na ^{Ami} mě
oddaně, ^C já měl jsem trochu ^{G7} trému, ^C tak vtiskl
^{Ami} jsem mu do dlaně ^C lahvičku ^{G7} od ^C parfému.

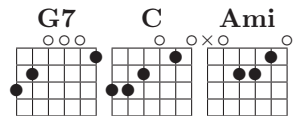
R: ^C A proto, ^{Ami} prosím, věř mi, ^C chtěl jsem ho
^{G7} žádat, ^C aby mi mezi ^{Ami} dveřmi ^C pomohl ^{G7} hádat, ^C co
mě čeká ^{Ami} a ^{G7} nemine, ^C co mě
čeká ^{Ami} a ^G nemine..

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky, do tváře
jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi
ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto...

3. Když novinky mi sděloval u okna do
ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný
nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on
oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy.

R: A proto...

1. ^G Kdyby tady byla taková ^{G7} panenka, ^C která by
mě chtěla, (×2)
^F která by mi chtěla ^C syna ^{G7} vychovati, ^C přitom
^C pannou ^C býti. (×2)

2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom
pannou býti, (×2)
ty by jsi mi musel kolíbků dělati, do dřeva
netíti. (×2)

3. Kdybych já ti musel kolíbků dělati, do
dřeva netíti, (×2)

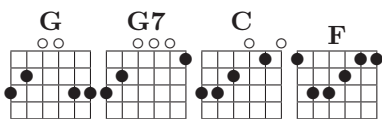
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a
nití. (×2)

4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a
nití, (×2)

ty by jsi mně musel žebřík udělati až k
nebeské výši. (×2)

5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k
nebeské výši,

lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by
^{Ami} konec všemu. :](×2)

1. ^{Ami} Když mě brali za vojáka, ^C stříhali mě
^C dohola, ^{Dmi} vypadal jsem jako blbec, ^{Ami} jak ti všichni
^{Ami} dokola, ^G la, la, la, ^C jak ^G ti všichni
^E dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit, jak
mám správný voják býti a svou zemi chrániti,
ti, ti, ti, a svou zemi chrániti.

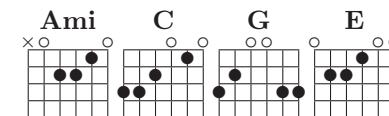
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem
si zabulil, lil, lil, lil, krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce měl jsem zrovna
zápal plic, po chodbě furt někdo chodil, tak
nebylo z toho nic, nic, nic, nic, tak nebylo z
toho nic.

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje a tak si k
lásce pomohla, la, la, la, a tak si k lásce
pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho
potkala, řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se sbalit nechala, la, la, la, tak se sbalit
nechala.

7. Co je komu do vojáka, když ho holka
zradila, nashledanou pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, la, la, la, jakpak se vám
líbila, la, la, la

1. ^{Ami} Darma sa ty trápíš, ^G můj milý ^C synečku,
^{E7} nenosím ja tebe, ^{Ami} nenosím v srděčku, přece
^{G C G C Dmi} tvoja ne bu du ani ^{E7 Ami} jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš, má milá panenka, vždyť
 ty si to moje rozmilé srdénko, a ty musíš býti
 má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veвериčku, a já ti
 uskočím z dubu na jedličku, přece tvoja
 nebudu ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekérecku, ona mi
 podetne dúbek i jedličku, a ty musíš býti má,
 lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičku, a já ti
 uplynu preč po Dunajíčku, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

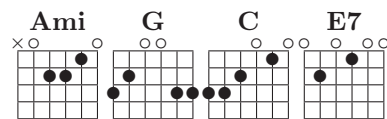
6. A já chovám doma takovou udičku, co na ni
 ulovím kdejakú rybičku, a ty přece budeš má,
 lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú, a já ti
 uletím na uherskú stranú, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

8. A já sa udělám hvězdičku na nebi, a já
 budu lidem svítiti na nebi, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

9. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co
 vypočítajú hvězdičky na nebi,
 a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

10. Copak sobě myslíš, má milá panenka,
 vždyť ty si to moje rozmilé srdénko,
 a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh
 dá.(×2)

1. Býval jsem ^D chudý jak ^G kostelní ^D myš, na půdě
^{F#mi Hmi} půdy jsem míval svou ^A skrýš,
^G pak jednou v ^{D A} létě řek' jsem si: ať, ^{Hmi G} svět
^D fackuje ^G tě, a tak mu to ^D vrať.(×2)

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na
 to do National Bank.(×2)

R: Jdou po mně, ^D jdou, ^G jdou, ^D jdou, na každém
^{F#mi Hmi} rohu mají ^{A G} fotku mou, kdyby mě ^D chytli,
^A jó, byl by ring, ^{Hmi G} tma jako v ^{D C} pytli je v celách
 Sing-sing., , ,

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudička
 vdova mi nabídla byt,
 jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla
 láska jak z televize.(×2)

4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě
 došlo zlato, mně trpělivost,
 sbal svých pár švestek a běž si, kam
 chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš.
 (×2)

R: Jdou po mně...

5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky
 slíz' a dal, vše mi dal,
 a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo
 nemá vlohy, nic neznamená.(×2)

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem
 utáh' a straním se žen,
 jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně
 mastím, jen ať mají vztek.(×2)

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních
 stolcích mají fotku mou, kdyby mě klofly, jó,
 byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v
 Sing-sing.

